

EL CULT E D'AVUI

Preludi a l'orgue

Invocació

Salm 46

Himne nº 37 CT

Pregària

Lectura: Mateu 7,21-29

Les nostres ofrenes

Anuncis i comunicacions

Himne 54 CG

Missatge de la Paraula de Déu

A càrrec d'Enric Capó

Interludi a l'orgue

Himne 157 CG

LA SANTA CENA

Himne 53 CG

Benedicció

Postludi a l'orgue

Església Protestant de Barcelona - Centre Pastor : Carles Capó
Carrer dels Tallers, 26 08001 Barcelona - Tel. 93-318.97.98
Correu electrònic: el_butlleti@terra.es Web: www.esglesiatallers.org



EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1095 - 1 de Juny de 2008

SOMNIAR DÉU

Una nit, fosca i tenebrosa, en la prehistòria de tota història, Adam ("el de la terra") va somniar Déu. Va ser una experiència inoblidable. En despertar del somni, sabia que era diferent. Alguna cosa profunda en ell havia canviat. Havia rebut un alè de vida nova i mai no podia tornar a ser el que era abans d'aquella nit. El somni l'havia transformat. Ja no era el mateix. Al costat seu hi havia ds altres (Gèn. 4,14), que eren com ell, però que ara eren diferents perquè no havien somniat Déu. La diferència no es trobava en les coses externes, sinó en el fons. Físicament era com els altres, però interiorment tot era diferent: ell havia somniat Déu, els altres, no. Ell ara tenia història i, per tant, consciència de futur. Els altres només vegetaven.

El somni que havia tingut de Déu era d'una bellesa inenarrable. Tot era llum, tot tenia color de festa. Res de treball fatigant,

res de dolor, res d'angoixa. Hi havia com un jardí ple de flors i d'alegria. El sol sempre brillava i el cel sempre era blau. Res de tempestats, ni terratrèmols, ni catàstrofes. Eren la bellesa i la pau absolutes. I ell, Adam, era allà al mig, contemplant-ho tot, gaudint de tot. La seva més gran alegria era que el Déu que havia somniat era un amic, un gran amic, fort i poderós, i que cada dia, a la caiguda de la tarda, el visitava per petar la xerrada, com dos vells amics.

El somni, amb variants, es va repetir al llarg de moltes nits. En un d'ells va descobrir que no era ell sol que havia somniat Déu. Al seu costat en va trobar un altre. En aquest cas era de l'altre sexe, una dona. Venia com un present de Déu. Junts van trobar la companyia i la comunió. Ella sí que era com ell. No hi havia cap dubte. Junts van anar descobrint moltes coses. Entre elles, que un element nou havia entrat a la seva vida: saber que hi havia coses bones, que podien fer, i coses dolentes, que calia evitar.

Que fer el bé portava felicitat i que fer el mal portava dolor.

Un dia van caure en la temptació de fer el mal i el somni es va trencar. Va ser un dia trist per a tots dos. El mal ho va afectar tot. El jardí ja no era jardí, sinó un desert. La comunicació amb Déu s'havia interromput. Ja no el podien somniar. La relació familiar que havien descobert, es va corrompre i van haver de ser testimonis de com un dels seus fills assassinava el seu germà i havia fugit.

Què quedava del somni? Una consciència de ser, d'horitzons, de camins, d'objectius a assolir. Un coneixement de la vida, de direccions correctes i d'altres equivocades. Un record del somni que havien tingut, cada dia més borrós, però present, estimat. La promesa de Déu que deia que el somni trencat tindria una continuació i que el paradís somniat podria tornar a ser una realitat.

Apart d'això hi havia molta foscor, molta angoixa. Però, també esperança. Malgrat que els fills ara naixien en el dolor, eren com ells, fills d'una parella que havia somniat Déu i que això els havia fet fonamentalment diferents de tots els altres éssers vius sobre la terra. Malgrat tot —el pecat, el rebuig, la ignorància— eren fills de

Déu, i Ell, aquest Déu que havien somniat, els estimava. Quedava una esperança de retrobar el paradís perdut, de tornar a somniar aquell somni tan meravellós, aquella felicitat tan gran. I això, aquesta esperança, la van anar trametent als seus descendents i de generació en generació, fins l'acompliment final.

Enric Capó

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Recordeu a tots els que no poden assistir al culte, ja sigui per què són malalts o són lluny. Des d'aquí els enviem una abraçada.

INAUGURACIÓ ARXIU HISTÒRIC

Arxiu de les Antiques Esglésies Metodistes de Catalunya i les Balears.

RECORDEU:

La inauguració serà el dia 14 de juny, dissabte, a les 18 h. Us animem a assistir-hi per a recordar moments viscuts i per agrair el treball fet a tots els germans que l'han fet possible.